

Instituut van de Belastingadviseurs en de Accountants  
De heer Bart Van COILE  
Voorzitter  
Emile Jacqmainlaan 135/2  
1000 BRUSSEL

Brussel, 9 februari 2023

Geachte heer Voorzitter,  
Geachte heer VAN COILE,

**Betreft:** Onontvankelijkheid – IBR-ontwerp van *“Norm inzake de opdracht van de bedrijfsrevisor met betrekking tot de controle van fusie- en splitsingsverrichtingen van vennootschappen”*

Wij verwijzen naar het schrijven vanwege de Voorzitter van het IBR aan de Hoge Raad van 14 november 2022 (waarvan u een kopie heeft ontvangen), ontvangen via mail op 16 november 2022, met het verzoek om - in toepassing van artikel 31, § 1, van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren - het bijgevoegd ontwerp van *“Norm inzake de opdracht van de bedrijfsrevisor met betrekking tot de controle van fusie- en splitsingsverrichtingen van vennootschappen”* goed te keuren.

Hierbij wensen de leden van de Hoge Raad u ervan op de hoogte te brengen dat zij, in het kader van hun vergadering van 27 januari 2023, hebben vastgesteld dat het dossier, zoals voorgelegd door het IBR op 16 november 2022, onontvankelijk is en dit om de volgende reden: in het voorgelegd ontwerp wordt verwezen naar de toepassing van de *“norm inzake de toepassing van de internationale standaarden voor kwaliteitsmanagement 1 en 2 (ISQM 1 en 2) en van ISA 220 (Herzien) in België”*, terwijl deze in België nog niet is goedgekeurd, noch door de Hoge Raad voor de Economische Beroepen, noch door de federale Minister bevoegd voor Economie, overeenkomstig de voorschriften van artikel 31, § 2, van de wet van 7 december 2016.

Het feit dat in het voorgelegd ontwerp (meer in het bijzonder in par. A8, alsook in overweging (5)) verwezen wordt naar een tekst, die momenteel nog in voorbereiding is, maar die als zodanig nog niet in de Belgische rechtsorde bestaat, brengt de rechtszekerheid in het gedrang en belet de Hoge Raad bijgevolg om ten gronde het voorgelegd ontwerp te kunnen onderzoeken.

Zoals u reeds meegedeeld in ons schrijven van 8 februari jl. inzake de onmogelijkheid om het ontwerp van *“Effectennorm”* goed te keuren, merkt de Hoge Raad ook in dit dossier op dat de voorgelegde ontwerpnorm betrekking heeft op een zogenaamde *“gedeelde”* wettelijke opdracht, met name een opdracht die door een onderneming zowel aan een bedrijfsrevisor (lid van het IBR) als aan een gecertificeerde accountant (lid van het ITAA) kan worden toevertrouwd (voor zover er geen commissaris is aangesteld). Toch is het ontwerp enkel door één instituut, met name door het IBR, aan de Hoge Raad voorgelegd en beoogt het ontwerp uitsluitend toepasselijk te zijn op bedrijfsrevisoren.

De Hoge Raad acht het evenwel noodzakelijk dat op de economische beroepsbeoefenaars, aan wie de wetgever eenzelfde opdracht heeft toevertrouwd, een eenvormig normatief kader omtrent de door hen uit te voeren werkzaamheden en omtrent hun verslaggeving toepasselijk zou zijn, ook al behoren zij tot een verschillend instituut.

Deze benadering sluit nauw aan bij de vaste praktijk die reeds bijna 30 jaar toepassing vindt. Meer bepaald zijn sinds de invoering in het vennootschapsrecht van de zogenaamde “gedeelde” wettelijke opdrachten (in 1991, 1993 en recent nog in 2019), de ontwerpnormen ter zake (toepasselijk op de economische beroepsbeoefenaars) steeds op gezamenlijke wijze door de betrokken instituten aan de Hoge Raad voorgelegd.

Dit was inzonderheid het geval voor de bestaande norm omtrent de opdracht van de beroepsbeoefenaar bij de fusie en splitsing van vennootschappen, met name de “*de norm inzake de controle van fusie- en splitsingsverrichtingen van vennootschappen*”, waarvan de gezamenlijke tekst in 1995 en vervolgens in 2002 en in 2013 door beide instituten aan de Hoge Raad werd voorgelegd en die door het voorgelegde ontwerp zouden worden opgeheven, althans voor wat betreft de bedrijfsrevisoren.


\*  
\* \*

De Hoge Raad betreurt ten eerste dat uw instituut en het IBR, de twee instituten waartoe de economische beroepsbeoefenaars behoren en die over het normatief initiatiefrecht beschikken, er blijkbaar niet in geslaagd zijn om een gezamenlijk uniform normatief kader voor deze wettelijke opdracht (zoals bedoeld in onderhavig schrijven) aan de Hoge Raad voor te leggen. Nochtans dringt een actualisering van de bestaande norm van 2013 zich echt wel op, niet in het minst wat de verslaggeving door de beroepsbeoefenaar betreft, gelet op de gewijzigde internationale normatieve context en inzonderheid de inwerkingtreding van het WVV sinds 2019.

Wij hebben de heer Pierre-Yves DERMAGNE, federaal Minister, bevoegd voor Economie, alsook de heer David CLARINVAL, federaal Minister van Middenstand, hierover op de hoogte gebracht. Wij hebben onze teleurstelling omtrent deze gang van zaken eveneens aan de Voorzitter van het IBR kenbaar gemaakt.

Uiteraard houdt de Hoge Raad zich steeds ter beschikking voor verder overleg met de instituten en blijft hij hopen dat het voorgelegd ontwerp het voorwerp mag uitmaken van een gezamenlijk normatief initiatief ter zake vanwege de betrokken instituten.

Met voorname hoogachting,



Jean-Marc DELPORTE  
Voorzitter